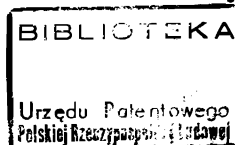

15 czerwca 1932 r.

URZĄD PATENTOWY

B 66 b 7/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 16040.

Kl. 35 a 7/02

Georg Schönfeld
(Berlin, Niemcy).

Suwak klatki wyciągowej.

Zgłoszono 6 czerwca 1928 r.

Udzielono 21 marca 1932 r.

Wiadomo, że klatki wyciągowe muszą być wodzone w kierownikach, które w najprostszym wykonaniu otoczone są z trzech stron suwakiem, przymocowanym do klatki.

Kierowniki zużywają się jednak z powodu ślizgania się po nich suwaków, a mianowicie w środku szybu więcej, niż bliżej nadszybia i podszybia, gdyż prędkość wyciągania jest w środku największa. Po pewnym czasie kierowniki otrzymują więc rozmaitą grubość, przyczem niektóre gatunki drzewa powodują też zwiększenie tej różnicy grubości. W ten sposób kierownik na swej długości posiada grubsze i cieńsze odcinki, co stanowi przeszkodę do dobrego prowadzenia klatek. Ponieważ zwykle suwaki oraz spadochrony, zapobiegające opadaniu klatki, umieszczone są w tej samej płaszczyż-

nie, to znaczy jedno nad drugimi, lub jedno pod drugimi, to w razie urwania się liny, a więc uruchomienia spadochronu, te przyrządy, służące do zatrzymywania klatki, natrafiają, zależnie od ich położenia, na odcinki kierowników o rozmaitej grubości, tak że spadochron działa mniej lub więcej skutecznie, a w niektórych przypadkach, jak pokazała statystyka, wcale nie działa. Powodem tej niepewności działania spadochronów, są dotychczas stosowane suwaki klatek.

Według wynalazku usunięto tę wadę w ten sposób, że płaszczyzny wodzące suwaka oraz ramiona zazębione spadochronu umieszczone są obok siebie, to znaczy znajdują się w płaszczyznach równoległych. Oprócz tego suwaki wzmocnione są

zapomocą podkładek, co zapobiega ich szybkiemu zużyciu.

Na rysunku są uwidocznione przykłady wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia suwak w rzucie pionowym, fig. 2 — w rzucie poziomym. Fig. 3 jest widokiem odmiennego wykonania suwaka, zaopatrzonego w podkładki.

Suwak 2, przymocowany do klatki 1, otacza ramionami 3 kierownik 4. Ramiona 3 sięgają tak daleko wzdłuż kierownika, że boczne podkładki 6 znajdują się w płaszczyźnie 7—7. Pomiędzy powierzchnią czołową kierownika a podkładkami 6 pozostaje więc odstęp, w którym mieszczą się uzębione ramiona spadochronu, wykonane w sposób dowolny i oznaczone są na rysunku w zarysie. Ramiona uzębione znajdują się w płaszczyźnie 8—8.

Wiadomo, że rozmieszczenie na kierowniku podkładek wodzących oraz uzębionych ramion spadochronu w rozmaitych płaszczyznach oszczędza kierowniki w tej płaszczyźnie uzębionych ramion, grubość zaś kierownika nie zmienia się, co spowoduje we wszystkich miejscach szybkie i równomierne i należyte działanie spadochronu.

W celu zmniejszenia niszczenia kierowników przez suwaki, kierowniki są zaopatrzone w płaszczyźnie 7—7 jak również na powierzchni czołowej w płaskowniki 10 (fig. 3). Takie płaskowniki dają się jednak zastosować tylko w razie oddzielenia płaszczyzny wodzącej od płaszczyzny uzębionych ramion spadochronu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Suwak klatki wyciągowej znamieny tem, że podkładki (6) są przymocowane do ramion (3) suwaka obok uzębionych ramion (9), tak że te podkładki i ramiona przesuwają się wzdłuż kierownika (4) w dwóch równoległych płaszczyznach.

2. Suwak według zastrz. 1, znamieny tem, że w płaszczyźnie podkładek (6) są umocowane na kierowniku płaskowniki (10), które są umieszczone zewnątrz zakresu działania uzębionych ramion (9) spadochronu.

Georg Schönfeld.
Zastępca: H. Sokal,
rzecznik patentowy.

